

Izvirzītie pamati:

- Apelācijas padome esot kļūdaini paplašinājusi *Alcar Holding GmbH* preču zīmes aizsardzības apjomu;
- Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu, izvērtējot sajaukšanas iespēju starp preču zīmēm.

Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — Lantmännen un Lantmännen Agroetanol/Komisija**(Lieta T-79/19)**

(2019/C 131/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Lantmännen ek för (Stokholma, Zviedrija), *Lantmännen Agroetanol AB* (Norrköping, Zviedrija) (pārstāvji: *S. Perván Lindeborg, A. Johansson*, advokāti, un *R. Bachour, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmuma C(2019) 743 *final* (2019. gada 28. janvāris) par iebildumiem pret to, ka ir izpausta informācija, ko prasītājas iesniegušas saskaņā ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2011. gada 13. oktobra Lēmuma 2011/695/ES par uzklausišanas amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā (OV 2011, L 275, 29. lpp.) 8. pantu, 1. pantu (Lieta AT.400544 — *Ethanol Benchmarks*), un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā tiesību aktiem, kas reglamentē izlīguma procedūru

Prasītājas norāda, ka tiesību aktiem, kas reglamentē izlīguma procedūru, ir jānovērš attiecīgo dokumentu izpaušana. It īpaši Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) ⁽¹⁾ 10.a pants, 15. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 16.a panta 2. punkts, aplūkoti kopā, ir interpretējami tādējādi, ka tie ierobežo protokolu izpaušanu, sākot no izlīguma sarunām līdz pašai izlīguma iesniegšanai, kuriem piekļuve var būt vienīgi tad, ja ir izpildīti stingri nosacījumi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētais lēmums esot pretrunā tiesiskās palāvēības aizsardzības principam.

Prasītājas apgalvo, ka atbildētāja ar savu pastāvīgo praksi, izslēdzot neoficiālus dokumentus, kas ir iesniegti saistībā ar izlīguma sarunām, no materiāliem, kuri ir pieejami citiem lietas dalībniekiem, un, sniedzot šajā ziņā īpašas garantijas saistībā ar izlīguma sarunām, esot radījusi prasītājām pamatotu palāvēību par to, ka attiecīgie dokumenti būs konfidenciāli.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principam.

Prasītājas norāda, ka, izpaužot prasītāju izlīguma sarunu ar atbildētāju protokolus citiem lietas dalībniekiem, atbildētāja esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, nostādot izlīguma puses sliktākā stāvoklī nekā lietas dalībniekus, kas pārtrauca izlīguma sarunas. Piekļuves lietas materiāliem nepamatota paplašināšana uz lietas dalībniekiem, kas neslēdz izlīgumu, pārkāpjot arī pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu, sniedzot tiem priekšrocību būtībā sacīkstes attiecībās starp personām, kas tiek turētas aizdomās līdzpārkāpumā, attiecībā uz nākotnes maksājumu prasībām.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā labas pārvaldības principam.

Tālāk prasītāja apgalvo, ka, atļaujot izpaust apstrīdēto informāciju, ar šo lēmumu atbildētājam tiktu atļauts pieņemt pilnībā pretrunīgu politiku, saskaņā ar kuru attieksme pret prasītājām būtu ievērojami mazāk labvēlīga nekā pret visiem iepriekšējiem atbildētājas lēmumu adresātiem. Tādējādi apstrīdētais lēmums esot jāuzskata par tādu, ar ko ir pārkāptas prasītāju tiesības uz to, lai tādas Eiropas Savienības iestādes kā atbildētāja izskatītu to lietu “objektīvi, godīgi un pieņemamā termiņā”, un tādējādi ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts.

5. Ar piekto pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka pamatojumā esot izdarīta juridiski kļūdaini kvalifikācija.

Ar piekto pamatu, kas ir pakārtots pārējiem pamatiem, prasītājas norāda, ka pat tad, ja Tiesa galu galā piekristu atbildētājam, ka apstrīdētie materiāli bija jāizpauž citiem uzņēmumiem, apstrīdētais lēmums vienalga esot jāatceļ kļūdas pamatojumā dēļ.

Atbildētāja esot piemērojusi paziņojuma par izlīgumu 35. punktu, lai atļautu piekļuvi apstrīdētajiem materiāliem. 35. punkts attiecoties vienīgi uz izlīguma iesniegšanu, nevis uz izlīguma dokumentiem, par ko ir runa apstrīdētajā lēmumā. Lai novērstu pamatojuma iekšējās pretrunas, apstrīdētais lēmums ir jāpārformulē tādējādi, ka šie materiāli tiek apzīmēti kā piederoši iesniegtajam izlīgumam.

(¹) Komisijas Regula (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 18. februārī — Rezon/EUIPO (“imot.bg”)

(Lieta T-101/19)

(2019/C 131/65)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rezon OOD (Sofija, Bulgārija) (pārstāvji: M. Yordanova-Harizanova, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “imot.bg” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 203 316

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 9. novembra lēmums lietā R 999/2018-2